

РЕШЕНИЕ

№ 2194

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **8196** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] - С., ЕИК[ЕИК], представлявано чрез управителя К. К. чрез адв. Д. от САК, против Решение от 07.07.2011г., постановено по н.а.х.д.2993/11, на Софийски районен съд, 116 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №02311 от 27.01.2011г на Председателя на Държавната комисия за стоковите борси и тържищата, за наложена на основание чл.65, ал.2 във връзка с чл.57, ал.2, във вр. с чл.57,ал.1, т.1 и т.2 от Закона за стоковите борси и тържищата (ЗСБТ) имуществена санкция в размер на 3 500 лв. на касатора.

Иска се отмяна на съдебното решение като неправилно по съображения за неправилност на преценката на съда за спазването на чл.18 ЗАНН, тъй като за неспазването на всяко от двете изисквания по чл.57,ал.2 ЗСБТ, посочени в НП - „не съхранява и не предоставя на мястото на извършване на продажбите, документи, отразяващи качеството и безопасността им“, представлявало отделно административно нарушение. Налице е самостоятелност на деянията, а налагането на имуществена санкция в общ размер, водело до невъзможност да се установи за кое от двете административни нарушения е наложена санкцията с НП. Не било установено

имало ли е купувачи към момента на проверката в търговския обект. Изложените основания за неправилност на съдебното решение представляват касационно основание по чл.348,ал.1,т.1 НПК за отмяната му.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът - Държавната комисия за стоковите борси и тържищата, представлявана се от юрк. С., оспорва касационната жалба като моли съдът да я остави без уважение и да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Ставало въпрос за едно административно нарушение, не се споделят доводите за неспазване на чл.18 ЗАНН, изпълнителното деяние било едн – непредставяне на посочените документи по чл. 57, ал.1 ЗСБТ.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е частично ОСНОВАТЕЛНА, но без да води до отмяна на наложената имуществена санкция като краен резултат.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При постановяване на решението не е допуснато и нарушение на материалния закон. Констатациите на съда са в съответствие със събраните доказателства по делото, а изводите за произтичащите от тях правни последици и по приложението на относимите правни норми са обосновани, логични и правилни.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна: при направена на 05.01.2011г. проверка на част от търговците на тържище [фирма] е установено, че [фирма], осъществявал търговия на едро с налични хранителни стоки – плодове и зеленчуци в склад 131, не съхранява и не е предоставило на мястото на извършване на продажбите документи за качество и безопасност на предлаганите стоки – ябълки и картофи, след като такива били поискани от свидетеля П.. Тъй като дружеството представило договор за наем на обект на тържището с предназначение извършването на търговия с хранителни стоки, следвало, че имало всички задължения, които ЗСБТ предвижда за продавачите на стоково тържище и носи отговорност за неизпълнението на всяко едно от тях. Бил съставен АУАН на същата дата, въз основа на което е издадено и потвърденото НП.

Районният съд е приел, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател и не са налице съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването на АУАН и НП,

издадени са от компетентни органи по чл.66 от ЗСБТ, а определената имуществена санкция в размер на 3500лв. е в минимален размер съгласно чл. 65, ал.2 ЗСБТ и не било необходимо да обсъжда приложението на чл.27,ал.2 и ал.3 ЗАНН. Не следвало да се приложи чл. 28 ЗАНН, тъй като не се установило маловажност на нарушението.

Изложени са мотиви, че чл.18 от ЗАНН не е нарушен по съображение, че непредставянето на множество документи за множество предлагани за продажби на стоки подкрепяло единствено съображенията за немаловажност на случая и не съставлявало отделно административно нарушение.

Касаторът не оспорва, че е осъществил състав на нарушение на посочените разпоредби в НП – по чл. 57, ал. 1, т.1 и 2 от ЗСБТ. Тази теза обаче е защитна и във връзка с възражението за приложимостта на чл.18 от ЗАНН, като се цели отмяната на НП като цяло. Поради това неоспорването на допуснати нарушения в АУАН и НП, нарушили правото му на защита относно други пороци, освен определянето на обща имуществена санкция, което също настоящата инстанция възприема като защитна теза.

Така за първата алтернатива по чл. чл.57, ал.1, т.2 ЗСБТ, относно задължението да се предостави на купувачите информация за „нормативно изискуеми документи, които придружават стоката, относно нейната безопасност”, би следвало да се посочат кои точно са тези документи и най-малкото нормативния акт, в който са предвидени изисквания, такива документи да бъдат създадени. Посочването на нормативните изисквания е от съществено значение, защото втората хипотеза по същата разпоредба - „декларация от производителя, когато такива документи не се издават”, е допустима само в случай, че нормативно не е предвидено изискване за издаване на документи за безопасност на конкретната стока. Следователно, неизпълнението на задължението по чл.57,ал.1,т.2 ЗСБТ, не е конкретизирано по начин, който позволява да се установи, кое точно от двете алтернативно предвидени задължения не е изпълнено, за да се определи относимо ли е към предлаганите за продажба от него плодове(ябълки) и зеленчуци (картофи).

При така посоченото общо неизпълнение на задължението да предоставя информация за безопасност на предлаганите храни в НП и АУАН е невъзможно да се установи коя точно от двете алтернативи е нарушена по чл.57,ал.1,т.2 ЗСБТ, и съответно да се прецени дали касаторът е бил задължен да спази конкретното задължение. Посочената нередовност на НП е такава по чл. 57, ал.1,т.6 съответно по чл. 42, ал.1,т. 5 ЗАНН по отношение на АУАН, поради непосочване на конкретната хипотеза от посочената като нарушена разпоредба, съдържаща две алтернативни задължения. Нарушени също така са съответно чл. 42, ал.1,т.4 по отношение на АУАН и чл. 57, ал.1 ,т.5 ЗАНН по отношение на НП, тъй като нарушението е описано по начин, който не позволява да се определи кое точно задължение не е изпълнено. Тези нарушения са неотстраними по реда на чл. 53, ал.2 от ЗАНН – при издаването на НП. Последната разпоредба изисква с АУАН безспорно да бъде установено извършването на нарушението. С оглед на това позоваването на нови факти, които не са посочени в АУАН, относими към състава на нарушението е недопустимо. Поради това с НП е било невъзможно да се посочи едното от двете алтернативни задължения по чл. 57,ал.1,т.2 от ЗСБТ и да се отстранят посочените недостатъци на АУАН. По аргумент от по-силното основание, е недопустимо санирането на посочените нарушения в хода на въззивното производство от съда.

Тъй като допуснатите нарушения в АУАН и НП по отношение на нарушението по чл.

57,ал.1,т.2 ЗСБТ са неотстраними, то същите са и съществени.

Неизпълнените задължения по чл.57, ал.1, т.1 ЗСБТ не страда от такъв порок - деянието е конкретизирано е изрично и не е налице алтернативна възможност по отношение на задължението за предоставяне на информация качество на плодовете и зеленчуците. Разпоредбата предвижда задължение за предоставяне на информация за качеството им, което е достатъчно за да се отнесе като нарушение по тази разпоредба. Изпълнението на посоченото задължение за предоставяне на информация произтича от задължението на търговците за окачествяване на пресните плодове и зеленчуци произтича от Наредба 16 от 28 май 2010 г. за изискванията за качество и контрол за съответствие на пресни плодове и зеленчуци, в сила от 08.06.2010 г. , в редакцията и след Дв бр. 43/2010г. и конкретно по чл. 7 . Съгласно чл.9 от тази наредба, търговците на пресни плодове и зеленчуци са длъжни да отразят име на продукта във фактурата, номер на фактурата или да посочат страна на произход, клас на качество, местоназначение, а когато го изисква специфичният стандарт – и сорт, размер и еднородност на продукта, или да посочат, че продукта е предназначен за преработка – в другите придружаващи партидата документи.

На проверяващите са представени фактури за предлаганите плодове и зеленчуци, за които контролните органи са приели, че установяват само произход на стоката. Съдържанието на фактурите не е обсъдено от гледна точка на изискванията по чл. 9 от разглежданата наредба. Не е въведено твърдение от касатора нито с жалбата пред настоящата инстанция, нито пред въззивната или възражението срещу АУАН, , че фактурите за закупуване на плодовете и зеленчуците съдържат информация за качеството на закупената стока. С оглед признанието на касатора по факта на осъществен състав на нарушение по чл. 57,ал.1,т.1 ЗСБТ, съдът намира, че не е налице неизясняване на относими към състава на административното нарушение факти относно съдържанието на представените фактури. Следва да се приеме, че същите не съдържат информацията по чл.9 от Наредбата и действително не предоставя информация за качеството на предлаганите плодове и зеленчуци, тъй като не разполага с такава. Също следва да се приеме за установено и неоспорването между страните обстоятелството, че на проверката не са предоставени други придружаващи съответната партида документи, в които са съдържат данни за качеството.

По изложените съображения безспорно е доказано извършването на нарушението по чл. 57 ал.1,т.1 ЗСБТ, като по отношение на същото не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН. За нарушаване на задълженията по чл. 57 е предвидено налагането на имуществена санкция в размер от 3500 до 12 000 лв., съгласно чл. 65,ал.2 вр. Ал.1 от същия закон. Наложена с процесното НП имуществена санкция е в минимално предвидения в закона размер, която може да се наложи само за едно административно нарушение.

В случая безспорно е нарушен чл.18 ЗАНН тъй като отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на различни задължения – относно безопасността и относно качеството на храните, предвидени в отделни разпоредби - по точки 1 и 2 от чл. 57, ал.1 на ЗСБТ. В тази част изводите на въззивния съд са неправилни.

Изложеното обосновава извод за материална незаконосъобразност на НП по отношение на посоченото в него основание за налагане на имуществената санкция по чл. 57, ал.1, точка 2 от ЗСБТ, в която част същото следва да бъде отменено. Тъй като със съдебното решение НП е потвърдено и в тази част, същото следва да бъде частично отменено.

Не може да бъде споделен касационният довод за отмяната на НП в цялост поради нарушение на чл. 18 ЗАНН, тъй като за безспорно за установеното нарушение на задължението по чл. 57, ал.1,т.1 ЗСБТ, е допустимо да се наложи имуществена санкция в минимално предвидения в закона размер, какъвто е и наложен.

Като правилно, в частта за извършеното нарушение по чл. 57,ал.1,т.1 от ЗСБТ, и е потвърдил НП в тази част, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. С оглед на изложеното, решението на СРС в тази част следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна.

Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното, Административен съд – София град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 07.07.2011г. на Софийски районен съд, по н.ах.д. 2993/2011г., 116 – ти състав, в частта му, в която е потвърдено Наказателно постановление №02311 от 27.01.2011г на Председателя на Държавната комисия за стоковите борси и тържищата, за наложена на основание чл.65, ал.2 във връзка с чл.57, ал.2, във вр. с чл.57,ал.1, точка 1 от Закона за стоковите борси и тържищата имуществена санкция в размер на 3 500 лв. на [фирма] - С., ЕИК[ЕИК].

ОТМЕНЯ Решение от 07.07.2011г. на Софийски районен съд, по н.ах.д. 2993/2011г., 116 – ти състав, в частта му, в която е потвърдено Наказателно постановление №02311 от 27.01.2011г на Председателя на Държавната комисия за стоковите борси и тържищата, която е посочено, че имуществената санкция в размер на 3500 лв., се налага на [фирма] - С., ЕИК[ЕИК] и във връзка с точка 2 на член 57,ал.1 от Закона за стоковите борси и тържищата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.